

Exista in istoria romanilor momente carora timpul le adauga sensuri si semnificatii noi, facandu-le sa dainuiasca in constiinta noastra... 24 ianuarie 1859, cand s-a realizat statul national roman sau Romania Mica, sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza, este un asemenea moment aniversat azi, la trecerea a 149 de ani.

Vremuri vitrege i-au obligat pe romani sa traiasca secole de-a randul in 3 state distincte despartiti de soarta si de vecini cotropitori. Cel mai stralucit moment al Evului Mediu romanesc, unirea celor 3 tari romane in anul 1600, sub conducerea lui Mihai Viteazul a ramas mereu un simbol al romanilor si un ideal de indeplinit.

Voievodul Mihai nu a fost uitat dar drumul spre refacerea unirii pe care el o infaptuise doar pentru o clipa, va fi marcat in secolele urmatoare de multe si dificile obstacole, datorita asezarii tarilor romane intre mari imperii expansioniste care vor inghiti mari parti din teritoriul romanesc.

Urmarind idealul romanesc, devenit la mijlocul secolului al XIX – lea chiar o problema internationala, avand sprijinul nu dezinteresat a unor mari puteri europene, trecand peste testarea internationala la care au fost supusi romanii prin intermediul celebrelor Adunari Ad – hoc, romanii au dat dovada de o admirabila solidaritate nationala, de o adanca intelepciune si mai ales de un enorm curaj politic. Chiar daca dorinta lor de a uni Principatele intr-un singur stat sub numele de Romania, a fost acceptata trunchiat de mai marii Europei, intruniti in anul 1858 la sfat, in capitala Frantei, sub forma unei uniri formale, cu 2 domnii separate, romanii i-au pus pe europeni la grea incercare. Aplicand principiul politic al “faptului implinit”, domnul Moldovei, colonelul Cuza, ales cu unanimitate de voturi la 5 ianuarie 1859 la Iasi, a fost preferat si de catre romanii de peste Milcov, el devenind si domn al Munteniei la 24 ianuarie 1859.

Unirea infaptuita, deci, prin curajul si vointa poporului roman trebuia desavarsita de catre Cuza in perioada urmatoare, prin recunoasterea acestuia pe plan european nu ca domn al Moldovei si a Munteniei, ci ca domn al ROMANIEI, precum si prin realizarea unirii depline politice si administrative.

Prin urmare, odata instalat pe tronurile reunite ale lui Mircea cel Batran si Stefan cel Mare, sarcinile printului unirii au fost numeroase si grele, dar ajutat de sfetnici credinciosi le-a depasit cu pricepere, abilitate politica si demnitate care nu erau egalate decat de inaltul sau patriotism.

In scurta sa domnie – de numai 7 ani – Cuza a infaptuit un vast program de reforme pentru modernizarea Romaniei, iar intreaga sa politica externa a fost indreptata in directia cuceririi independentei de stat si mai ales in deschiderea drumului in realizarea unirii celei mari, Romania Mica devenind centrul de iradiere spirituala, un punct de sprijin politic si moral, spre care au gravitat pana in 1918 romanii din teritoriile aflate sub dominatie straina.

149 de ani de la Unirea Principatelor

Scris de

Miercuri, 23 Ianuarie 2008 18:42

Astazi, mai mult ca oricand celebra maxima a lui Cicero "HISTORIA MAGISTRA VITAE" se impune cu prisosinta, iar noi ca romani nu trebuie sa uitam celebrele vorbe ale unui om politic, contemporan al acestor momente aniversate azi, Mihail Kogalniceanu: "Eu privesc patria mea ca toata acea intindere de pamant unde se vorbeste romaneste iar ca istorie nationala, istoria Moldovei intregi, a Valahiei si a fratilor din Transilvania..."

Prof. Carmen Oprea